

Myllykylän Erä ry Historiikki (1930-) 4.4.1960 – 12.11.2010

Seura on perustettu virallisesti 11.2.1960, mutta seuran historia ulottuu vuosisadan alkuun ja vuonna 1935 perustettiin Myllykylän metsästysmiehet niminen seurue ja haettiin ensimmäinen hirvilupa.

Sitä ennen metsästys oli painottunut lähinnä lintuihin, petoeläimiin ja oraviin, lähinnä viimeksi mainittujen nahkojen ja niistä saatavien korvausten takia. Nahkoista saatettiin saada Viipurissa jopa 1 500 markkaa kappaleelta. Niihin aikoihin metsästysrajatkin olivat ajoittain unohtua kun oravia piti saada mahdollisimman paljon.

Lintumetsästys oli myös merkittävä harrastus johtuen yleisestä lihan saannin niukkuudesta. Metsästyksessä käytettiin apuna kuvia ja innokkaimmat metsästävätkin toisten houkutuskuvia.

Petolinnuista kuten haukoista maksettiin niihin aikoihin tapporahaa joka annettiin ampujalle haukankynsiä vastaan. Petoista kettuja metsästettiin niin innokkaasti, että päivätyöt saivat monesti odottaa, ja jos repolainen sattui alueelle, niin sitä lähdettiin joukolla metsästämään. Lisäksi jäniksen metsästystä harjoitettiin muutamalla koiralla.

Hirvenmetsästys alkoi virallisesti Pyhtäällä 1933 jolloin Heinlahteen myönnettiin ensimmäiset luvat. Vuosien 33 ja 35 välisenä aikana Myllykylän miehillä olikin täysi työ ”valvoa” etteivät Heinlahtelaiset metsästäneet vahingossa Myllykylän alueella. Onneksi 1935 saatiin omat luvat ja voitiin keskittyä itse asiaan.

Näin metsästyskulttuuri muovautui niihin uomiin joita se pitkälti vielä tänä päivänäkin on.

Hirvenmetsästys lienee se toiminta, joka eniten innostaa, työllistää, antaa suurimman saaliin ja aiheuttanee suurimman arvostelun ja ehkä kateudenkin lajia kohtaan. Siksipä tähän kertomukseen on kerätty muutamia maukkaimpia tarinoita vuosien varrelta.

Vuonna 1937 Bruno ja Verner olivat hirvipassissa. Aikansa odotettua hirvi ilmestyi heidän eteensä ja Bruno ampui hirveä. Hirvi putosi heti, mutta nousi hetken kuluttua eturaajojensa varaan puhisten ja puhkuen ilmeisen tuskissaan. Verner yritti ampua armonlaukausta, mutta se ei ollutkaan aivan helppoa hirven heiluessa pää pystyssä. Viimein saatua hirven ammutuksi Verner tokaisi; ”menihän siltä ainakin puhelajahat”.

Alkuvuosina hirvenluvat olivat pääsääntöisesti uroshirville, mikä tuottikin ylimääräistä päänvaivaa, kun hirven sarvia piti hakea pitkin ja poikin, jotta tilanne saataisiin luvan edellyttämiin puitteisiin.

Hirviasetuskin oli nykypäivän valossa varsin arveluttava. Aseina käytettiin Mauseria, Parabellumia, haulikkoa täyteisillä ladattuna, Graftonia, erilaisia suojeluskunta kiväärejä ja mahtui joukkoon jokunen ihan oikea metsästyskiväärikin.

Alkuaikoina metsästyskuriin pyrittiin kiinnittämään paljon huomiota. Ylimääräisiä hirviä, kun ammuttiin vahingossa lähes vuosittain. Toisaalta alkoholin kohtuullisen runsas käyttö johti myöhemmin jopa jahtipäälliköiden juryn muodostamiseen, jotta metsästäjät saataisiin kuriin. Koirakurin kiristäminen tuntui olevan vakio lause toimintasuunnitelmassa vuodesta toiseen. Näistä toimista huolimatta aina ei oltu aivan ajan tasalla miten paljon lupia oli jäljellä ja paljonko oli kaadettu. Eräänkin kerran, kun oletettiin, että vain yksi hirvi piti olla kaadettuna. Lahtimajalla joku ihmetteli, että onpa hirvellä monta jalkaa, niin siihen vain todettiin, että onhan sillä kylkeäkin neljättä metriä.

Näistä ajoista metsästyslaki ja asetukset ja niiden valvonta on mennyt isoja harppauksia eteenpäin ja vahinkolaukauksia ei lähihistoria enää tunne.

Vuonna 1954 alettiin rakentaa metsästysmajaa ja paikaksi valittiin mahdollisimman syrjäinen ja rauhallinen paikka, joka aiheutti hieman haasteita rakennustarvikkeiden paikalle saattamisen osalta. Pääosin kuljetus tapahtui talvella hevosreellä, mutta keväällä tarvikkeita kannettiin käsipelillä Sixtenin, Hemmin ja Jalmarin voimin. Majan valmistuttua sitä vuokrattiin talvisin metsureille 1mk per yö hintaan. (ennen 63 lukua 100 mk/yö)

Vuonna 1960 kansakoulun opettaja Oiva Ainola ja maanviljelijä Helge Broas alkoivat kypsytellä ajatusta metsästysseuran perustamisesta. Niinpä 11. Helmikuuta oli Myllykylän kansakoululle kokoontunut joukko kyläläisiä sekä paikallinen riistapäällikkö Punkka, jonka ohjeistuksessa perustettiin metsästysseura Myllykylän Erä ry.

Vuodesta 1972 seura on ollut Suomen Metsästäjäliiton jäsen. Jäsenet saivat liiton Urheilumetsästäys nimisen lehden, joka tänä päivänä tunnetaan paremmin nimellä Jahti.

Seuraavana vuonna seura päätti anoa ensikertaa yhteislupaa yhdessä Hirvikosken Eränkävijät kanssa. Myöhemmin haettiin lupaa kolmistaan myös Länsikylän kanssa ja lopulta päätettiin osallistua koko Pyhtään riistanhoitoalueen yhteislupaan.

Hirvikannan selvästi vahvistuttua oli tarvetta rakentaa seuralle oma lahtiliiteri ja vuonna 1975 sellainen päätettiin rakentaa. Rakennuskustannukset olivat 2 262 mk ja työtän perinteisesti tehtiin talkoovoimin. Sen jälkeen lahtiliiteri onkin ollut jatkuvassa käytössä ja yli 300 ruhoa on siellä riippunut, hirvien lisäksi peuroja ja villisikoja myöten.

Ampumahiihtoa on harrastettu jo -70 luvulta lähtien aina lumitilanteen salliessa, lisäksi on aina oltu mukana RHY:n ampumahiihtoviesteissä niin Länsikylänjärvellä kuin myöhemmin Purolassa. Myös hirvenhiihto on ollut ohjelmassa.

70-luvun lopulla erityisesti nuorten keskuudessa kasvoi kiinnostus ampumaurheiluun ja seuran jäsenet pärjäsivätkin varsin mallikkaasti Riistanhoitoyhdistyksen kilpailuissa. Lisäksi Ari Luoma upeat suoritukset niin kansallisissa kuin kansainvälisissä kilpailuissa johtivatkin siihen, että johtokunta päätti vuokrata Atte Luomalta maata ja rakentaa oman ampumaradan, joka vihittiin virallisesti käyttöön 7.11.1988 nimismies Jouni Laihon toimesta.

Vuonna 1981 kaadettiin seuran ensimmäinen peura, joiden lukumäärä onkin viime vuosina runsastunut alueellamme kohtuullisen paljon.

Vuonna 1984 järjestettiin ensimmäinen yhteinen laturetki Hirvikosken ja Länsikylän kanssa, reitin kulkiessa seurojen metsästysmajojen kautta. Niillä oli järjestetty mahdollisuus virkistävän kahvin tai kuuman mehun nauttimiseen ennen matkan jatkumista. Laturetkestä kehkeytyikin lähes jokavuotinen perinne. Vain lumen niukkuus on haitannut järjestelyitä menneinä vuosina.

2005 seura päätti ostaa Luoman perikunnalta lahtimajan maa-alueen, jolle mahdollisesti tulevaisuudessa rakennetaan uusi metsästysmaja.

Seura siirtyi vuonna 2008 internet aikaan perustaen omat nettisivut ja lisäten perinteisen ilmoitustauluilmoittelun rinnalle sähköpostiviestinnän.

2010 syksyllä kaatui seuran ensimmäiset villisijat Patrikin ja Matin toimesta. Huutokauppa tuotti ruhtinaalliset 1 700 €.

Jäsenmäärä seurassa on kehittynyt tasaisesti alun vajaan 40 hengen luvuista ja nykyisin aletaan lähestyä 90 hengen jäsenistöä. Tosin seuran keski-ikäkin on samalla kohonnut.

Hirvenmetsästyksessä on perinteisen ajomiesmetsästyksen rinnalle otettu hirvikoirien käyttö, mikä on osoittautunutkin varsin oivalliseksi metsästysmuodoksi.

Seurassa harjoitetaan toki paljon muutakin metsästystä kuin hirvestys. Mm metsäkanalintuja suojellaan pienpetoja karsimalla ja riistapeltoja kylvämällä. Jäniksille ja peuroille on omat ruokintapaikat. Jänismetsällä käydään useamman koiran voimin ja kyyhkysmetsästys käynnistyy jo perinteisellä yhteistapahtumalla.

Seuran jäsenet käyvät lisäksi ulkomailla hanhenmetsästyksessä ja villisikajahdeissa.

Ampumakilpailujen lisäksi seura järjestää säännöllisesti riistapolkukilpailuja.

Yhteistyö muiden seurojen kanssa on vankkaa ja vahvaa. Yhteislupaam osallistutaan vuosittain. Metsästysmaita annetaan koirakokeisiin. Koululaisille järjestetään RHY toimesta eräpolkutapahtumia. Laturetkiä ja pilkkikilpailuja pidetään talvisin.

Seuran nykyisyys ja tulevaisuus näyttävätkin varsin valoisilta aktiivisten jäsenten pyörittäessä rattaita. Kiitokset kuuluvat kaikille seuran entisille ja nykyisille jäsenillemme.